

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ ÎN ZIUA A 17-A A POSTULUI MARE!

SEDELNE

Cu lemnul ai stins, Stăpâne, văpaia neascultării, pe Cruce înălțându-Te și ai omorât pe vrăjmașul, fiind omorât de bunăvoie. Pentru aceasta, Te rog, omoară voile trupului meu, și înviază ticăloasa mea inimă, cu postul cel ucigător de patimi, curățindu-mă de toată întinarea, ca un milostiv.

**Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin**

Moarte de ocară prin răstignire de bunăvoie ai răbdat, Îndurate; și văzându-Te pe Tine, ceea ce Te-a născut, Hristoase, s-a rănit la inimă și plângând ca o maică s-a tânguit. Cu ale cărei rugăciuni, pentru îndurarea milei Tale, milostivește-Te și ne mântuiește, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Vrând să săvârșim ospățul cel vesel al postului, strigăm: Păzește-ne pe noi toți, Doamne, cu pace, ferindu-ne de tot meșteșugul vrăjmașului și ne învrednicește pe noi ca un preabun să sărutăm cu frică cinstită Crucea Ta. Cel ce printr-înșea dai lumii milele Tale, Unule, mult-Milostive.

**Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin**

Fecioara și maica Ta, Hristoase, văzându-Te mort întins pe lemn, plângând cu amar și strigând, a zis: Ce taină înfricoșătoare este aceasta? Cum mori pe cruce de bunăvoie, cu moarte de ocară, Cel ce dăruiești tuturor viață veșnică?

TRICÂNTAREA

Răstignindu-ne împreună cu Cel ce s-a răstignit pentru noi, să ne omorâm toate măduarele trupului cu posturi, cu rugăciuni și cu cereri.

Cel ce ai smuls spinul păcatului cu răstignirea Ta, Doamne, smulge gândurile spinoase ale minții mele.

Întrarmându-ne gândurie cu postul, să biruim cetele cele decăzute ale demonilor, îngrădindu-ne cu puterea Crucii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi

Întrupându-Se Cuvântul, a ieșit din tine, Preacurată, îndreptând căderea strămoșilor, pentru milostivirea îndurărilor.

Altă Tricântare, glasul al 2-lea

Crucea Ta cea făcătoare de viață, Doamne, pecete de mântuire îmi este mie, căci cu dânsa surpând pe protivnicul, Te laud pe Tine ca pe un Dumnezeu puternic.

Lemnul Crucii a adus lumii roadă de viață veșnică; din care noi gustând, suntem răscumpărați, Hristoase, din moarte.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Trei Fețe ale unui Dumnezeu slăvesc, pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul, o stăpânie a Dumnezeirii; că împărățește și însuși stăpânește un Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin

Nașterea ta, a celei vrednice de cinstire, este uimitoare; că Dumnezeu este Cel ce S-a făcut om, Care S-a născut fără început din Tatăl, și fără de bărbat din tine mai pe urmă S-a născut.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Harul Crucii mai înainte strălucind lumii, ne cheamă pe toți spre dumnezeieștile Tale Patimi, Îndurate; căroră învrednicește-ne să ne închinăm cu credință.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o sădește în inimile noastre Te laudăm pe Tine.

Cântarea a 8-a

Dătătorule de lumină, Cel ce cu Crucea ai biruit căpeteniile și stăpâniile întunericului, când vei veni cu putere să judeci toată lumea, Cuvinte, să nu-mi vădești cele ascunse ale mele, ca să slăvesc miostivirea Ta cea multă.

Judecat ai stat, Judecătorule, înaintea divanelor, osândind dușmânia cu Crucea Ta, îndelung-Răbdătorule, drepte Judecătorule. Pentru aceasta izbăvește de osândirea cea veșnică pe cei ce strigă cu frică și preainalță iubirea Ta de oameni, Doamne.

Cu focul postului întărindu-se tinerii cei dreptcredincioși, au stins de demult cu dumnezeiasca rouă flacăra cea ridicată; și noi postind să stingem cuptoarele tuturor patimilor, ca să scăpăm de flacăra gheenei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi

Din tine zidindu-și Înțelepciunea lui Dumnezeu casă, S-a întrupat cu nespusă smerenie, Fecioară, ceea ce nu știi de nuntă; că numai tu ai fost aleasă din toate neamurile nestrucată, spre sălășluirea Cuvântului celui nestrucată.

Altă Tricântare

Cel ce porți toate cu cuvântul, pentru mine le-ai suferit toate: palme, scuiări și răstignire, Hristoase; laud măririle iubirii Tale de oameni întru toți vecii.

Junghiat ai fost, Hristoase, ca un miel, fiind împuns în coasta Ta cu sulița, ca pe mine, oaia cea pierdută, să mă mântuiești din vânătoarea diavolului și să mă așezi în staulul Tău cel bun în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Treime, Dumnezeire, o fire neîmpărțită și nedespărțită după Fețe, stăpânire vecuitoare, Părinte și Fiule și Duhule, pe Tine Te laudăm întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin

Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ești poartă cerească, ușă de mântuire, primește rugăciunea tuturor creștinilor, celor ce te fericesc pe tine întru toți vecii.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Cu Crucea Ta Hristoase, preoții se laudă, împărații se întăresc și tot credinciosul se luminează; învrednicește-mă să o văd, să mă închin ei și să o laud în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-l și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Cel ce a închipuit mai înainte în rug lui Moise minunea Fecioarei, în muntele Sinai oarecând, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Înălțând Moise șarpele pe lemn, pe Tine, Hristoase, Te-a închipuit, Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie și ai alungat răutatea vicleanului cea înveninată, și ai atras pe oameni la Tine, iubitorule de oameni.

Cu focul temerii de Tine curățește-mă, aprinzând în sufletul meu dumnezeiasca Ta dragoste, și îngrădindu-mă cu Crucea Ta pe mine, pe care m-a amăgit înșelătorul cel vechi, întunecând cu plăcerile mintea mea, Hristoase.

Să postim, fraților, de gânduri urâte și de fapte rele; să ne curățim inimile, să ne ridicăm ca pe niște aripi prin dumnezeieștile virtuți, să ne ferim de pornirile răutății râvnitoare de cele de jos; ca fiind purtători de lumină să vedem Paștile cele mari.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi

Din tine, Fecioară, S-a îmbrăcat, voind, cu sărăcia noastră cel din fire bogat, și s-a făcut nouă văzut, Cel ce este lăudat în chip nevăzut de cetele cele de sus, refăcând cu bunătatea chipul cel sfărâmat.

Altă Tricântare

Cel ce Ți-ai întins pe Cruce mîinile, și ai adunat cele patru margini ale lumii; Cel prin Care am aflat intrare la Tatăl, Fiule al lui Dumnezeu, pe Tine toți Te slăvim.

Pe Tine, Hristoase, încununându-Te cu spini cei fără de lege, Te-au bătut și Te-au răstignit; din care pricină toate cele de sub cer s-au clătinat; iar noi mântuindu-ne, Te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pe Tine, Sfântă Dumnezeire cea întreit-strălucitoare, cea care cuprinzi toate și le păzești pururea, pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel viu, cu cântări netăcute Te slăvim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin

Pe Tine, norul cel luminat al Duhului, din care a strălucit nouă Lumina cea neapropiată, Hristos, Soarele cel mare al dreptății, Născătoare de Dumnezeu, cu cântări te mărim.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Tu ești lumina noastră și semnul cel sfânt, lauda biruinței, Cruce a lui Hristos; tu inducește postul nostru și ne învrednicește să ne închinăm ție.

Irmosul:

Pe Tine, scara cea gândită și însuflețită, pe care S-a sprijinit Dumnezeu nostru, prin care am aflat suirea la cer, cu cântări neîncetate te mărim.

LA STIHOAVNĂ

Fiind la Taăl cel bun în cinste fiiască, n-am înțeles eu cel fără minte, ci însumi pe mine m-am lipsit de mărire, cheltuind rău bogăția harului. Și fiind lipsit de dumnezeiasca hrană, fost-am hrănit de un spurcat cetățean. De acesta fiind trimis la țarina lui cea stricătoare de suflet, viețuind ca un risipitor și plăcerilor rob făcându-mă, am păscut împreună cu animalele, și nu mă săturam. Dar întorcându-mă voi striga către Părintele cel milostiv și îndurat: Greșit-am la cer și înaintea Ta, miluiește-mă!

A mucenicilor

Mulțimile mucenicilor Tăi Te roagă, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi, ca un iubitor de oameni.

**Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin**

Dureri multe răbdând Preacurată, la răstignirea Fiului și Dumnezeului tău, ai suspinat lăcrimând și ai strigat cu amar: Vai, Fiul meu preadulce, cum pătimești pe nedrept, vrând să răscumperi pe pământenii cei din Adam! Pentru aceasta, Preasfântă Fecioară, pe tine te rugăm cu credință, fă-L nouă milostiv.

Troparul proorociei

Nu este întru noi statul faptelor noastre, Doamne; milostiv ești, iubitorule de oameni, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, Cel ce ești fără de păcat.

Sursa: Triod